KCB NU

TENTOONSTELLING FLITSEND

De titel *Flitsend* roept direct de associatie op met fotografie. Ja, foto's. Foto's worden gemaakt door iemand die met drie ogen kijkt – dat is al vaker naar voren gebracht. Het oog van de fotograaf, de man of vrouw die indrukt...
Vijftien mensen met drie ogen. En wat er zoal door hen gemaakt is, zien we in deze tentoonstelling.

Kees Admiraal, Truus Groen, Anno van der Heide, Geertrui van Herwijnen, Marcus van Hoorn, Rob Komen, Brett Meredith, Carilijne Pieters, Frits van de Reep, Jolande Schotten, Saskia Spitz, Peter Toxopeus, Eva Ulm, Sies Vrasdonk, Liesbeth van Woerden

De tentoonstelling, die te zien is in onze huidige expositieruimte op de eerste etage van Huize Kranenburgh, loopt t/m 4 mei 2025. Opening zondag 9 maart 17:00 met medewerking van Jan Meurs, fotograaf en als docent verbonden aan Artiance, Centrum voor de Kunsten, Alkmaar.

SOCIËTEIT

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) soos van kwart over vijf tot half acht. Elkaar weer ontmoeten, genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie geeft van zijn of haar werk.

Programma voor de komende maanden:

- 28 februari **Reina de Weijer** schilder, graficus
- 28 maart **Jos Boekel** tekenaar
- 25 april **Anne Mieke Vethman** 3D objecten

KANTLIJN

Fotografie wordt kunst

Vijftien hedendaagse fotografen, lid van het KCB, tonen in deze expositie hun foto's. Het roept de vraag op: 'Hoe en wanneer werd fotografie kunst en in hoeverre zijn deze kunstenaars schatplichtig aan de pioniers die fotografie tot kunst maakten?'

Na wat experimentele voorgangers kwam vanaf 1890 de kunstfotografie meer structureel van de grond. De vroegste kunstfotografen hadden allen een kunstopleiding genoten of waren zelfs nog altijd kunstschilder. Op vroege foto's is te zien hoe een motief uit de schilderkunst in een poëtische sfeer met mooie lichtinval en subtiele nuances weergegeven wordt.
De mogelijkheid om te werken met ongebruikelijke uitsneden en bewegingsonscherpte brachten nieuwe visuele effecten in de waarneming en weergave van de werkelijkheid, wat prachtig en naadloos paste bij de artistieke idealen van de impressionistische schilderkunst.
Het bleek ook een belangrijke inspiratiebron voor het *picturalisme*, een richting in de kunstfotografie die zich uitdrukkelijk liet inspireren door de vaak zeventiende-eeuwse schilderkunst. Foto's waarbij de nadruk op sfeer en stemming ligt.

Anderen ontdekten hoe door creatieve hantering van de camera – van bijvoorbeeld een besneeuwde bosgrond – een bijna abstract wit vlak ontstond: de opkomst van het modernisme dat mogelijkheden voor abstracte composities bood en zich ontwikkelde tot de Nieuwe Fotografie. Natuurlijk zijn er meer fotografische benaderingen en stijlkenmerken die blijk geven van allerlei tussenvormen tussen picturalisme, dat schilderkunst nabootste, en Nieuwe Fotografie die objectiviteit en grafisch vormenspel vooropstelde. Maar de stijlen en richtingen die in de vroege kunstfotografie ontwikkeld werden, leven onmiskenbaar door in de hedendaagse fotografie, getuige de foto's van de hedendaagse fotografen die nu hun werk laten zien.

Citaat van fotograaf Aart Klein (1909 – 2001): *Fotografie is niet zwart-wit maar wit-zwart. Doe je niks dan blijft alles zwart. Pas als je op de sluiterknop drukt, gebeurt er iets. Dan teken je met wit (1987).*

FLITSEND

9 MAART T/M 4 MEI 2025

Geertrui van Herwijnen *(geertruivanherwijnen.nl)*

Geertrui struint in de Bergense Natuur en wordt verrast door allerlei gave wonderen. Ze gaat in alle vroegte omdat er dan nog geen sporen zijn van mens en hond, waardoor het gissen is naar de schaalgrootte.
Haar foto's lijken soms vanuit de lucht gekiekt. Je waant je in de woestijn of je staat voor een monumentale beeldengalerij.

Men vraagt vaak "Hangt je camera aan een drone?"

"Nee" zegt ze dan, "ik kniel".

Namib te Bergen ->

Carilijne Pieters *(carilijnepieters.nl)*

'Kunst kan ons anders doen kijken, leren te blijven spelen ook al zijn we volwassen. Dat is waarom ik er zo van hou. "Je hebt gevoel voor gevoel" zei een leraar tegen mij op de HKU. Iets wat nog steeds van toepassing is op mijzelf en op mijn werk.
Als het leven donker voelt, is er altijd ergens een *doosje licht* – gevuld op de dagen dat de zon vol schijnt – om te bewaren voor de grauwe momenten. Zodat je het kan openen op elk moment.
En soms hoef je alleen de spiegel te zijn om het licht te reflecteren…'

Doosje licht ->

Peter Toxopeus *(artox.nl)*

Peter (1943) heeft een veelzijdige achtergrond. Hij was docent drama, en ook onderwijskunde. Ook studeerde hij sociaal-culturele pedagogiek – met als specialisatie: kunst- en cultuureducatie.
Al meer dan vijftig jaar houdt hij zich bezig met fotografie. Onderwerpen zijn: steden, landschappen, en architectuur. Terugkerende elementen zijn daarin: ritme, structuur, leegte en stilte.Ook fotografeerde hij (jazz) musici, portretten van schrijvers en kunstenaars, tentoonstellingen (natuurlijk ook Kranenburgh en het KCB), boekpresentaties en andere culturele bijeenkomsten.
Hij werkt zowel in kleur als zwart-wit.

Arles ->

Kees Admiraal *(keesadmiraal.nl)*

'Al jaren vormt de lijn een bepalend beeldelement in mijn werk. In diverse media, formaten, kleuren en constructies probeer ik haar schoonheid te ontdekken en vorm te geven. Een zoektocht naar het bijzondere in de ogenschijnlijke vanzelfsprekendheid van de lijn die, vaak onopvallend, pretentieloos en soms onbedoeld, pas zichtbaar wordt na goed kijken.
Een zoektocht naar zelfstandige lijnen die samen een harmonisch geheel vormen.
Op mijn foto's van oude Michelinkaarten is de voorstelling functioneel, bedoeld om onze weg te vinden. De vormgeving is contrastrijk: strakke lijnen, kronkelig, kleurig, transparant, altijd trefzeker en onderdeel van een fascinerend lijnenspel.'

Counterpoint 2 ->

Marcus van Hoorn *(marcusvanhoorn.nl)*

Tja, het verlaten strand met de vier lege ligstoelen geeft een gevoel van isolatie en stilte.

De strandwacht lijkt de enige bewaker van deze kustlijn…

Maar de wapperende vlag in de krachtige wind maakt het beeld levendig en geeft toch een gevoel van beweging, zelfs in deze stille omgeving.

Aan de waterkant ->

Frits van de Reep *(fritsvandereep.com)*

'Mijn definitie van flitsend: snel, heel gauw, gezwind, haastig, trendy, binnen korte tijd – allemaal specificaties die niet op mijn fotografie van toepassing zijn.
Ik streef naar rust, geduld, de tijd nemen, verstilling, tijdloos…
Ik fotografeer ook nooit flitsend.
Flitslicht maakt het beeld vaak hard en vlak. Ik belicht liever wat langer, zodat de schoonheid van het natuurlijke licht wordt gevangen.

Natuurlijk licht dát is pas flitsend!'

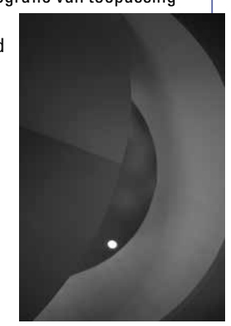

L D D 3578 ->

Eva Ulm *(evainparadise.com)*

'Halverwege de jaren negentig rondde ik mijn opleiding fotografie aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag af. Vanaf die tijd heb ik voor verschillende opdrachtgevers gewerkt. Ik fotografeer architectuur, mode en portretten voor tijdschriften, reclamebureaus en bedrijven, maar mijn hart ligt bij het maken van reportages.
De foto's uit New York zijn daar een voorbeeld van. Gemaakt in opdracht van het tijdschrift van investeringsmaatschappij Robeco. Voor hun jubileumnummer werd ik de wereld rondgestuurd. Nog steeds één van de leukste projecten waaraan ik mee mocht werken. Andere tijd, dat wel. Van vliegschaamte hadden we nog nooit gehoord.'

Silvercup Studios New York ->

Truus Groen *(truusgroen.nl)*

Opleiding: Johns Hopkins University Baltimore (photography) en Kon. Academie voor Beeldende Kunsten Den Haag. 'Ik maak vaak werk met gemengde (vooral teken-, schilder- en grafische) technieken. Het werk waarmee ik deelneem aan deze tentoonstelling noem ik *Blind Windows*: achter dik perspex op dibond gemonteerde foto's van reflecties in caravanramen – veelal landschappen of luchten. Die situaties kom ik tegen op afgelegen plekken overal in Europa. Het gaat om het licht.
Mijn oog valt erop. Vaak gaat het niet om de figuratie. De mysterieuze sfeer die ik wil treffen, probeer ik te versterken met de strakke – grafische – afwerking.'

Blind Windows ->

Rob Komen *(robkomen.nl)*

'Fotograferen doet iedereen, maar niet altijd met aandacht voor vorm, compositie, ritme en meer van die beeldelementen die een foto interessant maken om naar te kijken. Een foto moet visueel boeiend zijn – hetzij door vormentaal of door een verhalend karakter.
Bij deze bescheiden serie heb ik gekozen voor foto's waar het niet gaat om een kunstzinnig beeldelement, maar omdat er een verhaal te zien is, dan wel bij de foto te bedenken is. Uiteraard heb ik daarbij wel gekeken naar de compositie en een evenwichtig standpunt. Het oog wil tenslotte ook wat.'

Kunstzaken in Lissabon ->

Jolande Schotten *(jolandeschotten.nl)*

'De titel *Flitsend* roept vast bij velen direct een associatie op met fotografie. Dat doet het in ieder geval bij mij, hoewel ik zelden een flitser gebruik. Het flitsende zit 'm er voor mij in dat dàt wat ik vastleg een vluchtig iets is, een flits… Wat ervoor en erna bestond – en nóg bestaat – is niet hetzelfde.
De beelden zijn niet verzonnen, zoveel fantasie heb ik niet. Ik leg slechts vast wat ik zie, in een flits.
Deze foto's zijn genomen bij de tuinen in de duinen van Egmond aan Zee.'

Zeedorpenlandschap ->

Sies Vrasdonk *(stichtingloszand.nl)*

'De foto van het Pontplein vertelt een verhaal van moderne stedelijke mobiliteit en menselijke interactie. Een bijzonder detail is het verliefde paartje dat elkaar kust. Dit contrasteert met de alledaagsheid van de rest van de scene, waarin je verschillende mensen bezig ziet op hun mobiel om de tijd van het wachten te verdrijven. Commercie en alledaags leven doordringen elkaar in de stad.
De overeenkomst in al mijn foto's in de tentoonstelling is het speciale licht en het vervreemdende effect van de combinatie natuur en cultuur. Ze zijn allemaal onderweg in een flits gemaakt.'

Pont Amsterdam Noord ->

Anno van der Heide *(annovanderheide.com)*

'In eerste instantie als beeldend kunstenaar – en later als fotograaf en journalist – reisde ik door verschillende Midden-Afrikaanse landen.
Deze foto's zetten me op het spoor van straatfotografie, waarbij ik spontaan poseren heb geaccepteerd als mijn stijl.
Bewoners van het Afrikaanse continent komen vooral in het nieuws als vluchtende mensenmassa's, geteisterd door oorlogen, honger en milieurampen. Met deze documentaire portretten wil ik de schoonheid van individuele mensen laten zien, die ondanks armoede en tegenslagen hun trots bewaren.'

Bootsman Benjamin en Madeleine ->

Brett Meredith *(brettmeredith.photography)*

Brett:
'Deze serie, geïnspireerd op persoonlijke ervaring, onderzoekt het emotionele conflict dat ontstaat wanneer iemand zich in een zeer competitieve online omgeving bevindt, waar de schijn alles is en de druk om te slagen overweldigend. Iedereen om je heen lijkt een flitsend, succesvol leven te leiden, en je schaamt je dat je het niet kunt bijhouden. Terwijl je aan de buitenkant een beeld van perfectie probeert vast te houden, ziet je innerlijke wereld er heel anders uit – een wereld die wordt gevormd door gevoelens van leegte, uitputting, depressie en beknelling…'

Institution ->

Saskia Spitz *(saskiaspitz.nl)*

'Hoewel normaliter mijn belangrijkste werk bestaat uit liefst monumentale olieverfschilderijen, is deze serie *Animal y Compañera* een uitstapje.

De serie bestaat oorspronkelijk uit vier enigszins collageachtig fotowerken waarvan in deze tentoonstelling er echter drie te zien zijn.

Inspiratiebronnen zijn Zuid-Amerika, Bolivia, de Zoutvlakte, ezels en lama's. Maar ook aparte hoofddeksels van oorspronkelijke bewoners en vulkanen.'

Animal y Compañera ->

Liesbeth van Woerden *(liesbethvanwoerden.nl)*

'Mijn objecten, foto's en assemblages komen voort uit een fascinatie voor het alledaagse en hoe de mens zich daartoe verhoudt in een geglobaliseerde wereld. We flitsen door het leven en maken doorlopend foto's om "vast te houden". Maar een foto geeft slechts een plat beeld van de werkelijkheid. Geen houvast.
Ik gebruik een camera om alledaagse fenomenen, die me verwonderen, te registreren. Na het printen van de foto's voeg ik aan de immateriële werkelijkheid daarvan een materiële laag werkelijkheid toe: vilt, knopen, draad… Twee werkelijkheden, twee waarheden, vervlechten zich.'

Onderweg ->

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Peter Lassooy** expo, Zaans Groen, Zaandam, 8/9 mrt
- **Susana Mulas Lastra** *Drawing Inventions*, Quartair Contemporary Art Iniciatives, Den Haag, 27 feb t/m 16 mrt | *Be(ing) Earth*, Kunstuitleen Alkmaar, 11 mei – 29 jun
- **Suzanne van Baarsen** *A Novel Tea*, Museum of Beadwork, Portland (VS), t/m mei
- **Ubaldo Sichi** expo, Museum Valkenburg, t/m 20 apr
- **Elsbeth Cochius** solo expo, Rijksmuseum Twenthe, Enschede, t/m 17 mei
- **Hans van Marwijk** groepsexpo, Galerie De Kapberg, Egmond aan den Hoef, 27 jun t/m 17 aug

IN MEMORIAM GER VIEGERS 19.7.1947 - 2.2.2025

Ger werkte sinds 1980 als beeldhouwer en maakte sculpturen in hout, steen en brons.

Het was alsof Ger een krachtmeting aanging met zijn inlevingsvermogen, en zo het leven zelf, telkens opnieuw een ongekende vorm gaf, waarin het kwetsbare binnenste van een mossel zou durven schuilen.

GEDICHTEN

De oprichters van het KCB in 1947 besloten zich niet te beperken tot de beeldende kunst. Zo gebeurde het dan ook dat naast de beeldend kunstenaars de schrijvers, dichters, componisten en musici hun intrede deden en het KCB ook literair werk, gedichtenbundels en elpees van de leden uitbrachten.
Journalist en dichter Michiel Stol werd onlangs werkend lid en stelde zich met een gedicht voor tijdens de opening van de *Salon* voor nieuwe leden. Onderstaand het gedicht:

Inzicht denken en aanspraak maken

gehoorde namen
willen in wezen steeds weer
benoemd worden want

alles is in sterrenstof
uitgedrukt en roept opnieuw

om werkelijkheid
uit dit ene moment onder
blik klank en gebaar

vanwege een ervaren
gevoel meer te vervullen

Opgedragen aan ingebed-zijn

Michiel Stol

SCHILDERSVERDRIET 109

Een geheugenflits door een foto…

EEN FOTO
Ik wist nog niet hoe hij eruit zag. Op de achterflap van zijn gedichtenbundel *Luxe* uit 1966 stond alleen zijn achterhoofd afgebeeld. Een beetje scheef achterhoofd, met 2 kruintjes. Ik hield van zijn gedichten, ze pasten zo goed in die tijd:

REGEN
De blikjes
onder de lekken
zeggen: Pak, pek, peung.

Dat simpele dus, noem het Zero, zijn tijd was mijn tijd, neem:

HET LAATSTE WOORD IN BLUES
Het is troosteloos
te kijken naar een waslijn
met een oneven aantal sokken
En soms, als het vochtig weer is
hangen ze er
dagenlang, dagenlang.

Ik liep hem ineens tegen het lijf, in een kraakpand op het oude Waterlooplein. Hij bleek boven de Kunstdrukkerij van Piet Clement te wonen waar ik toen etsjes van Hockney stond uit te tonen. Ik kwam hem tegen op de trap. Ik stond perplex. We groetten elkaar en passant, en ik durfde niet te zeggen dat ik zijn gedichten las.

Er ging een mensenleven voorbij voor ik hem terugzag in het Concertgebouw. Twee rijen voor me, aan het middenpad, zag ik een mij bekend achterhoofd. Ik zocht naar het goede laatje in mijn geheugen en ja, daar kwam hij, de achterflap van *Luxe*, poëzie van Louis Lehmann.

Hoewel de gong al was gegaan en het licht al begon te dimmen tikte ik hem op de schouder. 'Meneer Lehmann' zei ik haastig, 'bijzonder om u te ontmoeten. Ik ken u nog uit de tijd dat u op het Waterlooplein woonde. Ik werkte toen op de kunstdrukkerij beneden en heb nog steeds uw bundel Luxe.'
De oude man was ontroerd, gaf me een hand en zei iets onverstaanbaars. 'Nou, zie je nou' zei de dame naast hem.

Maar ik moest snel terug naar mijn plaats – het concert begon. Ik was opgewonden als een kind omdat, ja, omdat ik het nu WEL gezegd had.

Michiel Hertroys

KCB•NU is de NieuwsUitgave van KunstenaarsCentrumBergen en verschijnt 6x per jaar

KunstenaarsCentrumBergen
Hoflaan 26, 1861 CR Bergen NH
info@kunstenaarscentrumbergen.nl
kunstenaarscentrumbergen.nl
Bank: NL98 INGB 0000 6435 00

Redactie:
Margreeth Ulm,
Rinus van de Peppel
072 5154 157
rinusvandepeppel@hetnet.nl

Tekening K. Cebee:
Karen Opstelten

Vormgeving:
DieuwkeGroet.nl